

У Х В А Л А

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Кунянського Станіслава Михайловича щодо офіційного тлумачення положень частини третьої статті 2 Кодексу адміністративного судочинства України

м. К и ї в
5 лютого 2014 року
№ 20-у/2014

Справа № 2-24/2014

Конституційний Суд України у складі суддів:

Овчаренка В'ячеслава Андрійовича – головуючого,
Бауліна Юрія Васильовича,
Бринцева Василя Дмитровича,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Касмініна Олександра Володимировича,
Колоса Михайла Івановича,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Маркуш Марії Андріївни,
Пасенюка Олександра Михайловича,
Сергейчука Олега Анатолійовича – доповідача,
Стецюка Петра Богдановича,
Тупицького Олександра Миколайовича,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Кунянського Станіслава Михайловича щодо офіційного тлумачення положень частини третьої статті 2 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – Кодекс).

Заслухавши суддю-доповідача Сергейчука О.А. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Суб'єкт права на конституційне звернення – громадянин Кунянський С.М. – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень частини третьої статті 2 Кодексу в аспекті питань:

– чи містять зазначені положення перелік рівнозначних та обов'язкових критеріїв, якими має керуватися адміністративний суд, здійснюючи юридичну кваліфікацію рішень, дій чи бездіяльності суб'єкта владних повноважень на предмет їх відповідності праву або протиправності;

– чи має адміністративний суд у своїй постанові встановлювати відповідність або невідповідність рішень, дій чи бездіяльності суб'єкта владних повноважень усім без винятку критеріям, зазначеним у положеннях частини третьої статті 2 Кодексу;

– чи є встановлення адміністративним судом факту недодержання суб'єктом владних повноважень будь-якого з критеріїв, передбачених положеннями частини третьої статті 2 Кодексу, самостійною підставою для задоволення адміністративного позову.

Автор клопотання стверджує про неоднозначність застосування судами України положень частини третьої статті 2 Кодексу при розгляді адміністративних справ, що, як він вважає, порушує його право на справедливий судовий розгляд його адміністративної справи.

На підтвердження своєї позиції суб'єкт права на конституційне звернення посилається на постанови Верховного Суду України від 31 жовтня 2006 року, від 30 травня 2011 року, Вищого адміністративного суду України від 20 червня 2013 року, Ворошиловського районного суду міста Донецька від 19 березня 2013 року.

2. Конституційний Суд України, розглядаючи питання про відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з прийняттям Першою колегією суддів Конституційного Суду України Ухвали від 30 січня

2014 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі, виходить з такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційне звернення має містити обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні положень Конституції України або законів України (пункт 4 частини другої статті 42), підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод (стаття 94).

Під неоднозначним застосуванням положень Конституції України або законів України слід розуміти різне застосування одних і тих же норм цих правових актів судами України, іншими органами державної влади за однакових юридично значимих обставин (Ухвала Конституційного Суду України від 12 травня 2010 року № 31-у/2010).

Аналіз судових рішень, долучених до конституційного звернення, дає підстави стверджувати про відсутність застосування вказаних положень Кодексу судами України за однакових юридично значимих обставин, оскільки суди при розгляді справ щодо оскарження рішень суб'єктів владних повноважень у кожному конкретному випадку застосовували той пункт частини третьої статті 2 Кодексу, положення якого вони вважали порушеними.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Враховуючи викладене та керуючись статтею 153 Конституції України, статтями 42, 45, 50, 94 Закону України „Про Конституційний Суд України“, Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Кунянського Станіслава Михайловича щодо офіційного тлумачення положень частини третьої статті 2 Кодексу адміністративного судочинства України на підставі пункту 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, цим законом.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ